Päike- ja Ku-Warjutamisseſt.

Ehk kui ſel aastal Päike 4 kord saab kuu lähhi warjutud, ſis ei polle ennam kui üks kord meie maal nähtaw, ja ſe ſünnib 15 päwal wina-kuus, hakkatus on louna kello 11, ſe ſurem warjutaminne on kello 12, ning kello 1 paistab Päike jälle ſelgeste.

Se Ku saab 2 kord warjutud, esmalt 6 päwal Jücri-Kuus, agga meie jures ei polle ennam kui ſe lõppetus homiko kello pool kahbeksa nähha.

Se teine on ni suur et Ku saab üllesültse warjutud, ja ſe ſünnib 30 päwal mihkli-kuus, esſimenne hakkatus on pärrast louna kello 5, kello 7 ja kolm werendel on ſe ſurem warjutaminne ja kello 9 ſe otsa.

wa jure, sada, ennoſt jõkke heitsid ja hulgal õte-ärrasppusid. Er neid wisſut ei olle olnud, kes nenda wees olid hukka saanud, ſe olli neist mängideſt tunda, nis öiete rohkeste wee peäl uiuſid. Siis meie sõnemehhed läksid sagi kallale, mis linna ja leri sees olli, ja wõtsid keik puhhas ärra, mis nemmad agga leidsid, seſt, et nemmad ei tahtnud sinna jäda. Kolm tuhhat Turkid õõldakse sel puhhul mahha lõdud ja ärra uppund olewad, ja liggi nelli sadda wangi wõetud. Römoga läksid meie wenne-mehhed Pukaresti linna taggaſi, ja se linna rahwas tulli sure römo Elisendamisega nende wasto, ja töi neid linna wärrawatte sisse, mis nende auuks olid illuſaks tehtud. Nende meel olli nõgga hea et nemmad Turki rahwa ikke alt, mis nemmad nüüd jo pealle sadda aasta ollid kannud, piddid lahti peäsma ja et nerd kes nendega ühhes uskus olled nende ülle piddid wallitſema. Sepärrast tullid nende-üllemad meie Kinrali palwele, et nemmod ennoſt woitsid meie Keisri Praua wallitsusse alla heita ja otse kui

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1772, lk. 13